

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, මේ ශරීරය (බ්‍රහ්මාණ්ඩය) කිසිවිට සිහිපත් නොකරන්න. ඔබේ දෑස මොහුවයි දකින්නේ. එහෙත් ඔබ සිහිපත් කළ යුත්තේ පරමාචාර්යවරයා වූ ශිව බාබාවයි.

ප්‍රශ්නය: ඔබට මල් හෝ මල් මාලා භාර නොගත හැක්කේ කිනම් නීතිය අවබෝධය වූ නිසාද?

පිළිතුර: පිටිතුරු ශරීරයද ඇති පිටිතුරු ජීව සත්තාවන් පමණක් මල් සහ මල්මාලා ගැනීමට යෝග්‍ය වන බව ඔය දරුවන් දන්නවා. බාබා කියනවා: මටත් මල් සහ මල්මාලා භාරගන්න බැහැ. මන්ද. මා වන්දනාකරන්නෙක් හෝ වන්දනීය කෙනෙක් බවට පත්වන්නේ නැහැ. මා ඔබේ යටහත් පියා සහ ගුරුවරයා වේ.

ගීතය: අහස් ගැබෙහි ඔබේ සිහසුණ හැරදමා පහළ මිහි තලයට එන්න!

මිම ශාන්ති. සුමිහිරි ආදරණීය, දිගුකල් නැතිවී සිට දැන් හමුවුණු ඔය දරුවන් ගීතයට සවන් දුන්නා. මෙම ගීතය සර්ව ව්‍යාප්තියේ සංකල්පය නැති කළා. භාරතය දැන් ඉතා අසතුටුදායක බවට පත්ව ඇතැයි යළි සිහිපත් කළා. නාටකය අනුව ඒ සියලු ගීත ලියැවී ඇත. පරම පියා අපවිත්‍ර අයට පවිත්‍ර කිරීමට පැමිණ සිටින බව එනම්, අසතුටින් සිටින මිනිසුන්ට ඔවුන්ගේ දුකෙන් මුදවන්නට පැමිණ සිටින බව ලොව මිනිසුන් නොදනී. ඔහු දුක ඉවත් කර සතුට ප්‍රධානය කිරීමට පැමිණ සිටිනවා. දැන් ඔය දරුවන්ට හඳින්වීම ලැබුණාත් එක්කම පැමිණ සිටින්නේ එම පියාමයි යන්න දැන ගන්නට ලැබුණා. ඔහුම මෙහි ඉදිමින් පැහැදිලි කරනවා: මා සමාන්‍ය ශරීරයක් තුළට පිවිස මුළු ලොවම මුළු මැද සහ අග පිළිබඳ රහස් ඔය දරුවන්ට කියනවා. තිබෙන්නේ එකම එක ලොවයි. එය සරලව අළුත් සහ පරණ වෙනවා: එක් ශරීරයක් අළුත් බවෙන් පරණ වෙන්නක් සේය. ශරීරයක් ලබා කළ අළුත්ව තිබෙයි. පසුව එය පරණ වෙයි. එවිට ඔබ අළුත් ශරීරය සහ පරණ ශරීරය යනුවෙන් ශරීර දෙකක් තිබේ යැයි නොකියයි: ශරීරය එකයි. සරලව එය අළුත් බවෙන් පරණ බවට වෙනස් වෙයි. කෙසේවෙතත්, කිසිම කෙනෙකුට එය අළුත්ව තිබුණේ කවදාද කියා කිව නොහැක. පරම පියා පැමිණ පැහැදිලි කරනවා: දරුවනි, ලොව අළුත්ව තිබූ කළ භාරතය අළුත් වී තිබුණා. එය ස්වර්ණම යුගය යැයි හඳින්වූවා. එම භාරතයම දැන් පරණ වූ නිසා එය පරණ ලොව යැයි හඳින්වේ. නව ලොවෙන් පරණ ලොව බවට පත්ව ඇත. නියත වශයෙන් නැවත එය අළුත් වෙනවා. නව ලොවේ දර්ශන ඇතැම් දරුවන්ට ලැබී ඇත. හොඳයි. නව ලොවේ අධිපතින් කවුරුන් ද? අතිවාර්යෙන්ම එසේ වන්නේ ලක්ෂ්මි සහ නාරායන්. එහි ආදි සනාථන දේවී දේවතාවරු හිමිකරුවන් වේ. මෙය ඔය දරුවන්ට විස්තර කරන්නේ පරම පියායි. පරම පියා කියයි: පරම දනව්වේ සිට පැමිණි ඔබට රාජ යෝග අධ්‍යයනයෙන් උගත්කම ලබා දෙන පරම පියාට දැන් තිරන්තරයෙන් ස්මරණය කරන්න. සියලු ප්‍රශස්ති හිමිවන්නේ එක්කෙනාටයි. එහි මොහුගේ (බ්‍රහ්මා) ප්‍රශස්තියක් නැත. මෙකල, සැමගේම බුද්ධි පහත වැටී ඇත. කිසිම කෙනෙක් කිසිම දෙයක් වටහා ගෙන නැත. අන්න ඒ නිසායි මා පැමිණියේ. එසේම මෙම ගීතයද ලියැවුණේ. මෙම ගීතය සර්ව ව්‍යාප්තියේ සංකල්පය අහවර කරයි. සැම කෙනෙකුටම තමන්ට අදාළ කොටසක් කිරීමට ඇත. පරම පියා නැවත නැවත කියන්නේ : ශරීර අවධානය අත්හැර ජීව අවධානයට පත්ව ශිව බාබා සිහිකරන්න. හුදෙක් බ්‍රහ්මා මෙහි නොසිටින සේ සලකා ශිව බාබා පමණයි සියල්ලක්ම කරන්නේ යැයි සිතන්න. ඔබේ දෑසට මොහුව පෙනෙනවා වුවත් ඔබේ බුද්ධිය ඇදී යා යුත්තේ ශිව බාබා දෙසටයි. මෙම ජීවත්මය සහ ශරීරය ශිව බාබා වෙනුවෙන් නොවේ නම් ඉන් කිසිම ඵලක් නොවනු ඇත. සැමවිටම සිතන්න. ශිව බාබා මොහු තුළ ඉදිමින් ඔහුගේ මාර්ගයෙන් ඔබට උගන්වනවා කියා. මේ කෙනා (බ්‍රහ්මා) ඔබේ ගුරුවරයා නොවේ. ඔහු තමයි ඔබේ පරමාචාර්යයා. ඔහුවයි ඔබ සිහිපත් කළ යුත්තේ. මේ ශරීරය කිසිවිට සිහිපත් නොකරන්න. ඔබේ යෝගාව පරම පියාට සම්බන්ධ වූ විට සර්ව ව්‍යාප්තිය නම් අදහස වැඩි කල් නොතිබේවි. දරුවන් ඔහු ස්මරණය කරමින්, නැවත වරක් දැනුම සහ යෝගාව උගන්වන්නැයි ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටින. පරමපිතා පරමාත්මයට මිස අන් කිසිවකුට රාජයෝග උගැන්විය නොහැක. පරම පියාමයි ගීතා ඥානය පැවසුවේ යන්න ඔය දරුවන්ගේ බුද්ධියෙහි ඇත. මෙම දැනුම එවිට අතුරුදහන් වී යයි. රාජධානිය ස්ථාපිත වූ විට, සැමට සන්ගතිය ලැබුණු විට එයට අවශ්‍යතාවය නොමැති වේ. දැනුම ලබා දුන්නේ ජීවත්ම පහත් තත්ත්වයේ සිට සන්ගතියට ගැනීම පිණිසයි. අනෙකුත් දේවල් හක්කි මාර්ගයට අයත් වේ. ජප, තපස්සා, උපවාස සහ පුණ්‍යකර්ම ආදී ඔවුන් කරනා සියල්ලක්ම හක්කි මාර්ගයට අයත් වේ. ඒ මාර්ගයෙන් මා හමුවිය නොහැකියි. ජීවත්මයන්ගේ පියාපත් කැඩී ඇත. ජීවත්ම ගල් මෙන් වී ඇත. ඔවුන්ට ගල් බවෙන් දිව මය බවට පත් කිරීමට මා පැමිණිය යුතු වේ. පරම පියා කියයි: බලන්න එහි කොපමණ දෙනෙක් සිටිනවාද කියා! අබ ඇට මෙන් මුළු ලොවම මිනිසුන්ගෙන් පිරී ඇත්තාක් සේය. ඒ හැමෝම විනාශයට පත්වෙන්නයි යන්නේ. ස්වර්ණම යුගයෙහි එපමණ මිනිස්සු නොසිටී. එහි බහුලව සුබෝපහෝගි වස්තු ඇති අතර මිනිසුන් ඉතා සුළු පිරිසකුයි සිටින්නේ. මෙහි අවශ්‍ය පමණට ආහාර පවා නැති මිනිසුන් බොහෝ සේ සිටිනවා. මේ පොළව පරණයි, නිසරුයි: පසුව එය අළුත් බවට පත්වේවි. එහි සියල්ලක්ම අළුත්ය. එහි නාමය වූ ස්වර්ගය, පාරාදිසය යන්නත් ඉතා සුමිහිරිය! එය දේවතාවරුන්ගේ නව ලොවයි. හුදෙක් පරණ නිවස බිඳ හෙලා, අළුත් නිවසේ ඉදිනා ආශාවයි ඇත්තේ. මේ පරණ ශරීරයට කිසිම වටිනාකමක් නැත. ශිව බාබාට ශරීරයක් නැත. දරුවන් කියනවා ඔවුන්ට මාලයක් දමන්න ඕනෑ කියා. කෙසේ හෝ ඔබ මාලයක් දැමුවේ නම් ඔබේ බුද්ධිය යන්නේ මොහු වෙතටයි. ශිව බාබා කියනවා: මට මාල පැළඳීමේ අවශ්‍යතාවයක් නැත. වන්දනීයත්වයට පත්වන්නේත් ඔබයි වන්දනාකරුවන් වන්නේත් ඔබයි. එමනිසා, ඔබේම රූප වලට ඔබ වඳින්න පටන්ගන්නවා. මා වන්දනීයත්වයට පත්වන්නේත් නැත. මා හට මල් වල අවශ්‍යතාවයක් නැත. කුමටද මා එය පළඳින්නේ? එමනිසා, ඔහු මල් භාරගන්නේ නැත. ඔබ වන්දනීයත්වයට පත්වූ කළ ඔබට ඒවා ඕනෑ තරම් භාරගත හැකියි. මා ඔය දරුවන්ගේ ඉතා

සුවච කිකරු පියා, ගුරුවරයා සහ සේවකයාද වේ. උසස් සහ රාජකීය මිනිස්සු අත්සන් තබන විට ඔවුන් ලියන්නේ: මින්ටෝ හෝ කුර්සෝන් (බ්‍රිතාන්‍ය වයිශ්‍රෝයිස්) කියායි. ඔවුන් 'මෙනම් ප්‍රභූවරයා' කියා නොලියති. එහෙත් මෙහි ඔවුන් ලියන්නේ 'ශ්‍රී ශ්‍රී ලක්ෂ්මී නාරායන්' හෝ ශ්‍රී ... මෙනම් තැනත්තා කියාය. ඔවුන් පැහැදිලිව 'ශ්‍රී' යැයි ලියති. ඉතින් පරම පියා මෙහි ඉඳිමින් ඔබට පැහැදිලි කරන්නේ : දරුවනි, මේ ශරීරය සිහිපත් නොකරන්න. ඔබ ජීවත්මයන් යන ශ්‍රද්ධාව ඇතිව පරම පියා ස්මරණය කරන්න. මේ පරණ ලොවේ ජීවත්ම සහ ශරීර යන දෙකම අපවිත්‍රයි. රත්රන් කැරට් නවයක් වූ විට ආභරණත් කැරට් නවය වේ. රත්රන් වල බාල ලෝහ මිශ්‍රිතයි. එමනිසා, ජීවත්මය ක්‍රියාවන් හි බලපෑමෙන් නිදහස් යැයි නොසිතන්න. මෙම දැනුම ඇත්තේ ඔබට පමණයි. ස්වර්ණම යුගයෙහි ඔබ උපන් 21කට ඔබේ ප්‍රතිලාභය ලබනවා. එමනිසා, කොපමණ උත්සාහයක් ඔබ කළ යුතුව ඇත්ද? කොහොමවෙතත්, බ්‍රහ්මා තුළින් ශිව බාබායි මෙම දැනුම උගන්වන්නේ යන්න ඔය දරුවන් නැවත නැවත අමතක කරනවා. බ්‍රහ්මා ජීවත්මයන් ඔහුට ස්මරණය කරනවා. සියලු හක්තිවන්තයින් එක් දෙවියාවයි ස්මරණය කරන්නේ. කෙසේවෙතත්, ඔවුන් තමෝප්‍රධාන් වූ හේතුවෙන් පරම පියාව ඔවුන් අමතක කර ගල්, බොරළු ආදි සියල්ලක්ම වඳින්න පටන්ගත්තා. සිදුවූ සැමදේම නාටකයෙහි කැමරාගත වී ඇත. පසු වී ගිය බව අප දන්නවා. නාටකයේ කැමරාකරණය (shooting) වරක් සිදුවූවොත් එනම් උදාහරණයකට, නාටක දර්ශනයක් කැමරාගත කරන අවස්ථාවක කුරුල්ලෙක් පියාඹා ගියොත් එම දර්ශනයෙහි එයන් නැවත නැවත යාවී. සමනලයෙක් පියාඹා ගියත් එම දර්ශනය නැවත නැවත සිදුවනවා. එබැවින් මෙම නාටකයන් මොහොතින් මොහොත නොකඩවාම නැවත නැවත සිදුවෙමින් පවතී. එය නොකඩවා කැමරාකරණය වෙනවා. මෙම නාටකය කල්තියා තියමින් වූවක්. එවිට ඔබ නළුවන් වේ. ඔබ නිරීක්ෂකයන් වශයෙන් මුළු නාටකයම නරඹනවා. සෑම තත්පරයක්ම නාටකය අනුව ගතවෙයි. ශාක පත්‍රයක් වලනය වූණත් එය නාටකය අනුවයි සිදුවන්නේ. සෑම ශාක පත්‍රයක්ම වලනය වන්නේ දෙවියන්ගේ අණ පරිදි නොවේ. ඒ සැමෙකක්ම නාටකයේ නියම වී ඇත. මෙය ඉතා පැහැදිලිව විස්තර කරන්න ඕන. පරම පියා ඇවිත් රාජ යෝග උගන්වනවා, එසේම නාටකයේ දැනුම ලබා දෙනවා. සාදා තිබෙන පින්තූර ඉතා හොඳයි. ඔරලෝසුවේ කට්ට පවා සංගම යුගයයි පෙන්වා ඇත්තේ. එය යකඩ යුග අවසානයේ සහ ස්වර්ණම යුග ආරම්භයේ සංගමයයි. පරණ ලොවෙහි ආගම් බොහෝ ඇත. ඒවා නව ලොවෙහි නොතිබෙයි. ඔබට උගන්වන්නේ පරම පියා බව ඔය දරුවන් සැමවිටම සැලකිල්ලෙන් සිතා බැලිය යුතුයි. අප දේව ශිෂ්‍යයන්ය. දෙවියන් කතා කරනවා: මා ඔබට රජවරුන්ගෙන් රජවරු බවට පත්කරනවා. රජවරු පවා ලක්ෂ්මී නාරායන්ට වඳිනවා. ඔවුන්ට එසේ කළ මා ද වන්දනීයත්වයට පත්වෙනවා. එම වන්දනීය අය දැන් වඳිනා අය බවට පත්ව ඇත. ඔය දරුවන්ට දැන් වැටහෙයි, අප තමයි වන්දනීය වූණේත්, පසුව වන්දනා කරන්නන් වූණේත් කියා. බාබා ඒ බවට පත්වන්නේ නැත. තිතිය අනුව, ඔබට මල් හෝ මල්මාලා ආදිය භාරගත නොහැක. මල් පිළිගැනීමට අයිතියක් ඇත්තේ පිවිතුරු ශරීරය ඇති පිවිතුරු ජීව සත්තාවන්ට පමණයි. එහි, දිව්‍යලෝකයේ සුවඳ දෙන මල් පමණක් ඇත. ඔබ සඳහාම එහි සුවඳ දෙන්නට මල් ඇත. මල් මාලා සෑදීම සඳහාත් ඇත. පරම පියා කියයි: ඔබ දැන් විෂ්ණුගේ ගෙලෙහි මාල බවට පත්වෙමින් සිටිනවා. ඔබට සිංහාසනය මත අනුපිළිවෙලින් අසුන් ගන්න වෙයි. පෙර වක්‍රයේ කොපමණ දුරට ඔබ උත්සාහ කළේ ද එපමණට ඔබ දැන් කරමින් සිටිනවා, එසේම දිගටම කරාවී, එය ද අනුපිළිවෙලටයි කරන්නේ. බුද්ධිය කියයි, අහවල් දරුවා ඉතාමත් සේවයට යෝග්‍යයි කියා. එය හරියටම, සාප්පුවක යම් කෙනෙක් අයිතිකරුවා, තව කෙනෙක් හවුල්කරුවා. එවිට තව කෙනෙක් මැනේජර් සිටිනවා වාගේමයි. මෙහින් එසේමයි, ඔය දරුවන් මවත් පියාවත් දිනන්න ඕන. මවත් පියාවත් කෙසේ ජයගත හැකිදැයි ඔබ තිගැස්සෙයි. ඔබට සිංහාසනය අත්කර ගැනීම සඳහා සුදුස්සන් කිරීමට පරම පියා උත්සාහ දරනවා. එමනිසායි ඔහු කියන්නේ ඔබ ඔහුගේ සිහසුණ දිනාගන්නා කියා. ඔබ අන් සෑම කෙනාවම දිනනවා නේද? ඔබ සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයාගෙන් නාරායන් බවට පත්වන්නට උත්සාහ දරන්න. එකම අරමුණ සහ පරමාර්ථයයි ඇත්තේ. රාජධානිය ස්ථාපිත වෙමින් පවතින අතර එය තුළ විවිධ පදවි ඇත. මායා ජය ගන්නට සම්පූර්ණ උත්සාහ දරන්න. ඔබේ දරුවන්වත් ඉතාමත් ආදරයෙන් බලාගන්න. එහෙත් භාරකරුවෙක් වශයෙන්, හක්ති මාර්ගයේ සාමාන්‍යයෙන් ඔබ කියන්නේ: දෙවියනි, ඔබයි සියල්ලක්ම ලබා දුන්නේ කියා. ඔහුගේ දේපළ ඔහු නැවත අරගනි නම්, ඒ ගැන අඬන්නට කාරණාවක් නැත. කොහොමවෙතත්, මෙය කඳුළු ලෝකයයි. මිනිසුන් කියන කතාන්දර වල ඇලීම් ජයගත් රජකෙනෙකුගේ කතාවක් ඇත. එහි කිසිම කෙනෙකුට දුක නොදැනේ: ඔවුන් ඔවුන්ගේ ශරීර අත්හැර වෙන ඒවා ගන්නවා. මොනම අසනීපයක් වත් එහි කිසිවිට නොතිබේ. ශරීර, සදා සෞඛ්‍යසම්පන්නව තිරෝගිව තිබේ. ඇතැම් දරුවන් එහි සෑම දෙයෙහිම දර්ශන ලබා ඇත: එහි විවාහ මංගල්‍ය කෙසේ සිදුවේ ද, ඔවුන් පළඳින වස්ත්‍ර මොනවාද, ඔවුන්ගේ වාරිත්‍ර සම්ප්‍රදායන් මොනවාද ආදී වශයෙන්. එම කොටස දැන් අවසන් වූවා. එකල ඔබට එතරම් දැනුම නොතිබුණි, දැන් ඔය දරුවන්ට දිනෙන් දින, සම්පූර්ණ ජවයකින් විශාල වශයෙන් බලයක් ලැබෙමින් ඇත. මෙම කොටසත් නාටකයේ නියමිත වී ඇත. පරමාත්මයට මේ තරම් විශාල කොටසක් තිබීම අරුමයකි. වක්‍රයෙහි එක්වරක් ඔහුම ඇවිත් මෙහි ඉඳිමින් පැහැදිලි කරනවා. අශාරීරික කෙනාගේ හක්තිවන්තයින් බොහෝ ඇත. එනමුත් නිරාකාරී පරමපිතා පරමාත්මය පැමිණ උගන්වන්නේ කෙසේදැයි යන දැනුම ඒ අයට නැතිවුණා. ඔවුන් ගිතාවෙහි ශ්‍රී ක්‍රිස්ණාගේ නාමය ඇතුල් කළ නිසායි නිරාකාරී කෙනා කෙරෙහි තිබූ ඔවුන්ගේ සෙනෙහස බිඳී ගියේ. පහසු රාජ යෝගාව උගැන්වූයේත්, ලොවට පෙන්වූයේත් පරමාත්මයයි. ලොව නොකඩවා වෙනස් වෙනවා: යුගයන් ද නොකඩවා වෙනස් වෙනවා. මෙම නාටක වක්‍රය ගැන දැන් ඔබ වටහාගන්නා.

මනුෂ්‍යයන් කොහෙත්ම කිසිම දෙයක් දන්නේ නැත. ඔවුන් ස්වර්ණම යුගයේ දේවතාවරුන්ට පවා නොදනී. දේවතාවරුන්ගේ සලකුණු පමණයි ඉතිරි වන්නේ. පරම පියා පැහැදිලි කරනවා: සැමවිටම ඔබ ගිව බාබාට අයිතියි. ඔබට උගන්වන්නේ ගිව බාබායි යනුවෙන් සිතාගන්න. ගිව බාබා මේ බ්‍රහ්මාගේ ශරීරය තුළින් ඔබට උගන්වන බව හොඳින් අවබෝධ වූවිට, ගිව බාබා ස්මරණය කිරීමෙහි සතුට විශාල වශයෙන් ඔබ අත්විඳිවී. දෙවි පියාණන් යැයි කිව හැක්කේ වෙන කා හටද? ඔහු පියා මෙන්ම ගුරුවරයාද, වේ. කෙසේවෙතත්, එම පියාට ගුරු කෙනෙක් විය නොහැක. මේ කෙනාගේ (බ්‍රහ්මාගේ) පියා උගන්වමින් සිටි ගුරුවරයෙකි. මා ද ඔහුගෙන් ඉගෙන ගන්නා. ඒ කෙනා සිමිත පියා හා ගුරුවරයා වේ. මේ කෙනා අසිමිත පියා සහ ගුරුවරයා වේ. ඔබට දේව ශිෂ්‍යයන් යැයි සලකන්නේ නම්, එයද මහත් වාසනාවකි. දෙවි පියාණන් ඔබට උගන්වයි. එය ඉතා පැහැදිලියි! ඔහු එවන් සුමිහිරි පියෙකි! සුමිහිරි ඒවා සැමවිටම සිහිපත් කෙරෙයි. ආදරවන්තිය සහ ආදරවන්තයා, එකිනෙකා ආදරයෙන් සිටී. ආදරය අපවිත්‍ර දෙයක් නොවෙයි! හුදෙක් ඔවුන් එකිනෙකා දෙස බලාගත්වනම බලාගෙන සිටිති. එපමණයි. කෙසේවෙතත්, ඔබේ ආදරය පරම පියා කෙරෙහි තිබෙන ජීවත්ම ආදරයයි. ජීවත්මය කියයි: බාබා එවන් වූ ශූන්‍යයේ, සෙනෙහසේ සාගරයයි. ඔහු මේ අපවිත්‍ර ලොවට, පරණ ශරීරය තුළට ඇවිත් අපට බොහෝ උසස් බවට පත්කරනවා. එසේ ගිතයක්ද තිබෙනවා: 'දෙවියන් මනුෂ්‍යයන්ට දේවතාවන් බවට වෙනස් කරන්නට එතරම් කාලයක් ගන්නේ නැහැ' ඔබ තත්පරයක් ඇතුළත දිව්‍යලෝකයට යනවා. ඔබ තත්පරයකින් මනුෂ්‍යත්වයෙන් දේවතාවන් බවට පත්වෙනවා. ඔබ ඉගෙන ගත යුතු ඔබේ අරමුණ සහ පරමාර්ථය මෙය වේ. ගුරු නානක් කීවා: දෙවියන් සියලු අපවිත්‍ර වස්තු සෝදනවා කියා. ඔහුගේ සබන් ලක්ස් වේ (ලඝ්‍යා අරමුණ). බාබා කියයි: මා එවන් වූ ශ්‍රේෂ්ඨ රෙදිපිළි අපුල්ලන්තෙකි (ඩොබ්). මා ඔබේ වස්ත්‍ර (ජීවත්ම සහ ශරීර) සම්පූර්ණයෙන් පිරිසිදු කරනවා. එවන් අපුල්ලන්තෙකට කවදා හෝ දැක තිබෙනවා ද? මා යෝග බලයෙන් මුළුමනින්ම කිළිටි වූ ජීවත්මයන්ට ඉතා පිරිසිදු බවට පත් කරනවා. එමනිසා, මොහුව (දාදාට) කිසිවිට සිහිපත් නොකරන්න. මේ සම්පූර්ණ කර්තව්‍යය ගිව බාබාගේය. එමනිසා, ඔහුව සිහිපත් කරන්න. ඔහු මේ බ්‍රහ්මාට වඩා සුමිහිරි වේ. ඔහු ජීවත්ම වූ ඔබට කියයි: ඔබේ දෑස මේ බ්‍රහ්මාගේ රථය දැක්කත් සිහිපත් කළ යුත්තේ ගිව බාබාවයි. ගිව බාබා තමයි මොහු තුළින්. සිප්පි කටු මෙන් වූ ඔබට, දියමන්ති තරම් අමිල බවට පත්කරවන්නේ. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබ දේව ශිෂ්‍යයන්ය. ඔබට උගන්වන්නේ එම ආචාර්යවරයා වූ දෙවියන් බව නිරතුරු අවබෝධයෙන් සිටින්න. නිවසේ වෙසෙමින් සම්පූර්ණ භාරකරුවෙක් වන්න.
2. මල් සහ මල් මාලාවන් කිසිවක් මෙකල්හි භාර නොගන්න. විෂ්ණුගේ ගෙලෙහි මාලයක් වීම සඳහා මායා ජයගැනීමට උත්සාහ කරන්න.

වරදානස: ඔබේ අලෝකික දිවියේ අවධානය ඇතිව ඔබේ ආකල්පය, අවබෝධය සහ දැක්ම පරිවර්ථනය කර ඔබ මියැදුණු දිවියක් ගත කරන්නවා.

බ්‍රාහ්මණ දිවියට අලෝකික දිවියක් යනුවෙන් කියති. අලෝකික යනු මෙලොවට අයත් නොවන දෙයකි. ඔබේ දැක්ම, අවබෝධය සහ ආකල්පය යන සියල්ලෙහිම පරිවර්ථනය ඇතිවේවා. එහි සැමවිටම සහෝදරත්වය, හෝ සහෝදරයා සහ සහෝදරිය යන ආකල්පය තිබේවා. ඔබ සියලු දෙනාම එක් පවුලකට අයත් වී ශරීරය නොව ජීව සත්තාව දකින්න. එවිට ඔබ මියැදුණු දිවියක් (මර්ජ්වා) ලැබූ අය යැයි සැලකේ. එවන් වූ උසස් දිවියක් ලැබූ විට ඔබට පරණ දේවල් සිහිපත් කළ නොහැකියි.

පාඨය: නිරතුරු පිටිතුරු හැඟීම් ඇතිව සිටි විට ඔබ වෙත අපවිත්‍ර හැඟීම් නම් හෙමිබිරිස්සා උණ නොඑනු ඇත.

*** මිම ශාන්ති ***